

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

13.2.2008

B6-0065/08

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Stefano Zappalà, Karl von Wogau

w imieniu grupy politycznej PPE-DE

w sprawie Kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu broni – brak przyjęcia przez Radę wspólnego stanowiska i przekształcenia kodeksu w prawnie wiążący instrument

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu broni – niepowodzenie Rady w zakresie przyjęcia wspólnego stanowiska i przekształcenia kodeksu w prawnie wiążący instrument

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w 2008 r. europejski kodeks w sprawie wywozu broni będzie obchodził dziesiątą rocznicę,
- B. mając na uwadze, że ponad dwa lata temu, 30 czerwca 2005 r., COARM (grupa robocza Rady ds. broni) osiągnęła porozumienie na poziomie technicznym co do tekstu wspólnego stanowiska w wyniku gruntownego procesu przeglądu Kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu broni w celu przekształcenia go w skuteczny instrument kontroli wywozu broni z terytorium UE i przez europejskie przedsiębiorstwa,
- C. mając na uwadze, że przyjęcie powyższego wspólnego stanowiska uczyni z kodeksu prawnie wiążący instrument kontroli eksportu broni wobec wszystkich państw członkowskich UE,
- D. mając na uwadze, że Parlament z ogromnym zadowoleniem odnosił się do tego wspólnego stanowiska przy wielu okazjach, między innymi w swojej rezolucji z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie siódmego i ósmego rocznego sprawozdania Rady, sporządzonych zgodnie z klauzulą operacyjną nr 8 Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni,
- E. mając na uwadze, że od roku 2005 Radzie Europejskiej nie udało się jednak przyjąć wyżej wymienionego wspólnego stanowiska na szczeblu politycznym,
- F. mając na uwadze, że przyczyny tej sytuacji nie zostały nigdy oficjalnie podane, lecz są w oczywisty sposób związane z wolą niektórych państw członkowskich UE zniesienia obecnego embarga UE na wywóz broni do Chińskiej Republiki Ludowej,
- G. mając na uwadze nowy naglący wymiar tej kwestii ze względu na następujące zdarzenia:
  - (1) podpisanie traktatu lizbońskiego, który zobowiązuje UE do działania jako podmiot odpowiedzialny w wymiarze ogólnoświatowym;
  - (2) rozwój Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO), w ramach której rozmieszczanych jest coraz więcej zewnętrznych misji wojskowych i cywilnych, których europejscy pracownicy mogą być narażeni na ataki z użyciem broni wcześniej dostarczonej przez państwa członkowskie;
  - (3) niedawne oświadczenia państw członkowskich UE wskazujące na chęć zwiększenia wywozu broni jako instrumentu wspierania interesów gospodarczych;
  - (4) szereg inicjatyw mających na celu harmonizację krajowych strategii politycznych w zakresie zamówień na broń oraz wywozu i sprzedaży broni wewnątrz Wspólnoty,

- H. mając na uwadze, że mimo pozytywnych wysiłków COARM na rzecz dalszego udoskonalenia kodeksu i jego stosowania, działania te są osłabiane przez wywóz broni z państw członkowskich UE do krajów znajdujących się w stanie konfliktu, niestabilnych lub nieprzestrzegających praw człowieka, które należy zatem uznać za „nieodpowiedzialne miejsca docelowe” w świetle kodeksu postępowania,
- I. mając na uwadze, że brak woli politycznej, aby przekształcić kodeks postępowania we wspólne stanowisko stoi w sprzeczności z wiodącą rolą Unii Europejskiej i jej państw członkowskich w zakresie wspierania instrumentów prawnych mających na celu kontrolę wywozu broni, tj. traktatu o handlu bronią,
1. biorąc pod uwagę dziesiątą rocznicę kodeksu, ubolewa nad obecnym politycznym impasem dotyczącym przyjęcia tego wspólnego stanowiska;
  2. wzywa słoweńskie przewodnictwo do dołożenia wszelkich starań w celu ostatecznego przyjęcia kodeksu postępowania w ramach wspólnego stanowiska;
  3. wzywa te państwa członkowskie UE, które sprzeciwiają się prawnie wiążącemu kodeksowi postępowania do ponownego rozważenia swojego stanowiska;
  4. uważa, że wkład UE w prawnie wiążący na skalę międzynarodową traktat o handlu bronią zyska na wiarygodności, jeżeli jej własny system kontroli broni stanie się prawnie wiążący;
  5. wyraża również przekonanie, że wraz z przyjęciem wspólnego stanowiska należy jednocześnie podjąć działania mające między innymi na celu:
    - (a) zapobieżenie nieodpowiedzialnemu wywozowi broni poprzez ścisłe stosowanie kryteriów kodeksu zarówno w odniesieniu do przedsiębiorstw, jak i krajowych sił zbrojnych;
    - (b) usprawnienie i zastosowanie kontroli pośrednictwa, a także zapobieżenie nielegalnemu handlowi bronią drogą powietrzną i morską;
    - (c) zapewnienie szybkiego dochodzenia w sprawie niedawnych zarzutów domniemanego naruszenia embarga na broń;
    - (d) zapobieżenie wyprzedawaniu prywatnym pośrednikom, a następnie wywozowi broni zebranej w ramach operacji EPBiO i reformy sektora bezpieczeństwa oraz innych inicjatyw UE;
    - (e) poprawę przejrzystości i jakości danych dostarczanych przez państwa członkowskie w ramach rocznego sprawozdania w sprawie kodeksu postępowania;
  6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz wszystkim rządów i parlamentom krajowym UE.